

vilde vi faa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. højere Merudgift end efter det Kragh'ske og 6 Mill. mere end efter den nuværende Lov.

Saa kommer jeg til det tredje Ændringsforslag om en 10-aarig Overgangstid med Ret for Kommunerne til at supplere Taksterne, og det vilde neppe have virket meget i Aar. For det første blev Taksterne højere, og naar man kommer op paa højere Takster, vil der ikke blive Anledning for Kommunerne til at supplere dem, og dernæst er der Forskelskhjælpen. Disse to Ting vilde i Virkeligheden have afværget, at dette Forslag havde betydet større Udgifter for indeværende Aar. Men selv om det vilde have kostet noget mere, saa kan det ærede Medlem ikke vide noget om, hvad det vilde have kostet, og derfor kan han slet ikke fastlægge det i Tal.

Endelig kommer jeg til det fjerde Ændringsforslag: Stigning af Taksterne hvert femte Aar med 10 pCt. Det vilde heller ikke været kommet til at virke i Aar. Hos alle de tidligere alderdomsunderstøttede vilde det simpelt hen blive imødegaaet af Forskelskhjælpen; jeg erkender, at selvfølgelig skulde gamle alderdomsunderstøttede have deres Anciennetet beregnet tilbage. Hvis man regner med alderdomsunderstøttede, der har faaet Understøttelse i 15 Aar, skulde de have Taksterne forhøjet med 30 pCt. Men alt dette vilde være imødegaaet af Forskelskhjælpen, idet denne vilde være blevet saa meget mindre, saa det i Virkeligheden ikke vilde have betydet nogen Udgift for Statskassen; og om Stigning for de ny tilkommende kan der først blive Tale om 5 Aar.

Naar vi nu samler disse Tal sammen, gaar jeg ud fra, at Merudgiften i indeværende Aar kun vilde være blevet 7 Mill. Kr., og ærede Medlemmer forstaa, at fra 7 Millioner op til det ærede Medlems 60 Millioner er der dog et Stykke Vej, og jeg vil derfor meget stærkt benægte, at det ærede Medlem paa nogen Maade kan faa sine Tal kapitelfæstet efter Rigsdagstidenden. For øvrigt vil jeg gerne spørge: Hvorfor gaar det ærede Medlem for Resten ud fra et Beløb af 60 Mill. Kr. som Omkostninger ved den nuværende Lov? Den højtærede Statsminister har selv opgjort Beløbet til 62 Millioner, og dette Tal er oven i Købet fra forskellige Sider stærkt bestridt, ogsaa fra den højtærede Indenrigsministers Side. Ærede Medlemmer forstaaer nok, at det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg har været interesseret i at faa de nuværende Beløb ned saa meget som muligt, til 60 Mill. Kr., og at faa den Udgift, han skyder

os i Skoene, saa høj som muligt, til 120 Mill. Kr. Naar han regner den nuværende Lovs Udgifter ud, har det ærede Medlem ganske glemte de Ekstramillioner, som Loven tillader de daarligst stillede Kommuner at faa, og det betyder $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., som han ogsaa burde regne med til det nuværende Beløb, hvorved han vilde komme op paa betydeligt mere end 60 Mill. Kr. Det ærede Medlem rutter i det hele taget med Millionerne. Det er ikke blot her, han har begyndt paa det. Han har ruttet med dem Landet rundt og er kommet op paa et Beløb af 90 Mill. Kr. paa Statsklassens Vegne. Jeg tror, det ærede Medlem skulde komme ind paa at regne, at han lever i Danmark, og jeg tror ikke, han skal regne paa samme Maade, som man regner i Tyskland. Efter den Prøve, det ærede Medlem her har aflagt paa sin Regnekunst, tror jeg, at man roligt kan lade hans øvrige Tal ligge, Jeg kunde kun ønske, at det ærede Medlem i Fremtiden vilde anvende sin Regnekunst paa Postvæsenets Indtægter — det er saa sandelig et Sted, hvor det kunde tiltrænges at faa afrundet Millionerne opad —; men lad de gamles Alderdomsunderstøttelse hvile. Jeg tror, deres Kaar varetages bedre af det ærede Medlem Hr. Martin Hansen.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa den Ejendommelighed, at naar det drejer sig om de sociale Love, kræver man fra det nuværende Venstres Side, at der skal skaffes Midler til Dækning, at man forud skal pege paa, hvorledes disse Udgifter skal dækkes. Det gør man ikke, naar der er Tale om de militære Budgetter. Der tager man, som det hedder i Madam Mangors Kogebog: man tager! man tager af Statskassen uden at tale om, at der paa Forhaand skal stilles Midler til Raadighed. Jeg tror, det er en Kovending, der dér er sket indenfor det ærede Medlem Hr. Martin Hansens Parti. I gamle Dage talte man ikke om, hvor man skulde faa Pengene fra til de sociale Udgifter, nu er det omvendt, nu er det Militærudgifterne, der gaar forud, medens man skyder de sociale Udgifter i Baggrunden og forlanger, at der skal stilles Midler til Raadighed for dem. Endvidere vil jeg gerne sige, henvendt til det ærede Medlem, at det er en ganske ejendommelig Maade, det ærede Medlem forsvarer Loven paa. Ved første Behandling udtalte jeg, at jeg troede ikke, det ærede Medlem kunde forsvare denne Lov, saa god en Mening havde jeg om ham, og det viser sig ogsaa, at naar det ærede Medlem skal til at forsvare Loven, lægger han en ganske anden Fortolkning ind i den